Lieta Nr.1A33126520

SPRIEDUMS

Rīgā 2021.gada 5.martā

Rīgas rajona tiesa, tiesnese I.Ādamsone-Struža, rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz **/pers. A/**, **personas kods /personas kods/,** sūdzību par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumu Nr.1195.

Aprakstošā daļa

[1] Rīgas rajona tiesā 2020.gada 29.septembrī saņemta /pers. A/ sūdzība par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumu Nr.1195.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas 2020.gada 7.oktobra lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā lieta.

[3] 2020.gada 9.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirkņa Vecmīlgrāvja nodaļas Kārtības policijas grupas inspektore sastādīja /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC479229 par to, ka 2019.gada 11.oktobrī plkst.17.00 /notikuma vieta/ /pers. A/ nodarīja tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. B/, iepūšot viņam acīs asaru gāzi. Eksperta atzinumā Nr.28-2742 /pers. B/ konstatēti šādi miesas bojājumi - abu acu ķīmisks kairinājums. Tādējādi izdarīja administratīvo pārkāpumu par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $167.^{2}$panta pirmajā daļā.

2020.gada 9.jūlijā administratīvā pārkāpuma lietā Nr.092/26/PC479229, pieņemts lēmums /pers. A/ uzlikt naudas sodu 210 EUR.

[4] Nepiekrītot sastādītajam lēmumam, /pers. A/ to apstrīdēja Valsts policijā.

[5] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2020.gada 9.jūlija lēmumu atstāja negrozītu, bet sūdzību noraidīja, turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

[5.1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumā konstatēts, ka 2020.gada 9.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirkņa Vecmīlgrāvja nodaļas Kārtības policijas grupas /amats/ /pers. B/ /pers. A/ noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC479229 par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $167.^{2}$panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu un piemēroja naudas sodu 210 EUR.

[5.2] No lietas materiāliem redzams, ka 2020.gada 10.jūlijā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirkņa Vecmīlgrāvja nodaļa vienkāršā pasta sūtījumā uz deklarēto dzīvesvietas adresi, /pers. A/ nosūtīja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2020.gada 9.jūlija lēmuma eksemplāru.

[5.3] 2020.gada 28.jūlijā /pers. A/ Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirknī iesniedza sūdzību, kurā norādīja, 2019.gada 11.oktobrī /notikuma vieta/notika konflikts starp viņu un nepazīstamu vīrieti. Konflikta rezultātā vīrietis ar dūri nodarīja /pers. A/ miesas bojājumus, kas ar eksperta slēdzienu pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem. Šobrīd pret minēto vīrieti ir ierosināta krimināllieta, kurā /pers. A/ atzīts par cietušo. Līdz ar to, G.Nalivaiko Lēmumu pārsūdz pilnībā, jo uzskata, ka viņš esot rīkojies nepieciešamās aizstāvēšanas robežās, lai apturētu sitienus ar dūri no konflikta izraisītāja puses. /pers. A/ uzskata, ka viņam nebija citas iespējas apturēt nepazīstama vīrieša sitienus, tikai nodarot viņam maznozīmīgus miesas bojājumus, izmantojot asaru gāzes baloniņu. Līdz ar ko /pers. A/ lūdz atzīt to, ka viņš esot rīkojies saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 18.panta nosacījumiem - nepieciešamās aizstāvēšanas robežās un lūdz atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2020.gada 9.jūlija lēmumu un izbeigt lietvedību.

Lai pierādītu /pers. A/ vainu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa $167.^{2}$panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā, ir nepieciešams konstatēt, ka viņš, pielietojot fizisku spēku pret /pers. B/, apzinoties savas darbības prettiesisko raksturu un paredzot tās kaitīgās sekas, ir vēlējies vai apzināti pieļāvis šo seku (proti, maznozīmīgu miesas bojājumu tīšu nodarīšanu /pers. B/) iestāšanos.

[5.4] Lietas materiālos atrodas /pers. B/ iesniegums, kurā norādīts, ka 2019.gada 11.oktobrī ap plkst.17.00 viņš brauca automašīnā Honda kopā ar savu sievu /pers. D/ un nepilngadīgo dēlu /pers. E/. Kādā brīdī viens no autovadītājiem uz ceļa /notikuma vieta/ vēlējās pārvietoties uz /pers. B/ braukšanas joslu.

Minētais autovadītājs sāka signalizēt ar skaņas signālu un lukturiem. /pers. B/ apstājās, lai uzzinātu, kas noticis un ko viņš vēlas. /pers. B/ izkāpa no automašīnas un piegāja pie minētā autovadītāja, kurš sēdēja savā automašīnā un pasažieru viņam nebija. Viņi sāka runāt un viņiem sākas mutisks konflikts. Vīrietis sāka apsaukāt /pers. B/. /pers. B/ viņu brīdināja, ka viņam jābeidz viņu apsaukāt. Tad, vīrietis sēžot savā automašīnā caur atvērto logu sāka pūst gāzes baloniņu uz /pers. B/ pusi. /pers. B/ aizgāja uz savas automašīnas pusi. Tad /pers. B/ pamanīja, ka vīrietis izkāpa no savas automašīnas un skrien uz /pers. B/ pusi un pūš ar gāzes baloniņu. Tajā brīdī, no automašīnas izkāpa /pers. B/ nepilngadīgais dēls /pers. E/. Tad vīrietis skrēja virsū nepilngadīgajam /pers. E/ un dažas reizes uzpūta viņam virsū. /pers. E/ paspēja pagriezties ar muguru pret šo vīrieti un iekāpa viņu ģimenes automašīnā. Tad /pers. E/ vienu reizi iesita šim vīrietim un apgāza viņu un turēja viņu, bet savai sievai lika izsaukt policiju. Kamēr policija vēl nebija atbraukusi, kādā

brīdī vīrietis pateica, ka viņš ir nomierinājies un, lai /pers. B/ vairāk viņu netur. /pers. B/ viņu palaida. Tad vīrietis pagriezās uz /pers. B/ pusi un ar gāzes baloniņu iepūta /pers. B/ tieši sejā. Tad, atbrauca policija un viņi izsauca ātro palīdzību. /pers. B/ lūdz uzsākt administratīvo lietvedību un atzīt viņu par cietušo.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumā norādīts, ka izskatot /pers. B/ iesniegumu, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta pirmo daļu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirknī tika pieņemts lēmums uzsākt administratīvo lietvedību un, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 261.pantu, tika pieņemts lēmums atzīt /pers. B/ par cietušu administratīvā pārkāpuma lietā un nozīmēt viņam tiesu medicīnisko ekspertīzi.

[5.5] Lietas materiālos atrodas 2019.gada 13.novembra Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Eksperta atzinuma Nr.28-2742 no kura izriet, ka pamatojoties uz tiesu medicīniskās apsekošanas un iesniegto medicīnisko dokumentu datiem, ņemot vērā lietas apstākļus un atbildot uz lēmumā ekspertam uzdotajiem jautājumiem, secināts:

1./pers. B/ konstatēti šādi miesas bojājumi: abu acu ķīmisks kairinājums.

2.Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2019.gada 11.oktobrī asas, kairinošas viela iedarbībā apsekojamā un medicīnas dokumentos norādītos apstākļos Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

[5.6] Lietas materiālos atrodas /pers. E/ paskaidrojums, kurā norādīts ka viņš 2019.gada 11.oktobrī kopā ar savu tēvu /pers. B/ un māti /pers. D/ brauca ar automašīnu no Rīgas centra puses uz Jaunciemu. /pers. B/ bija pie stūres, kad viadukta aplī kāda automašīna, kuru vadīja vīrietis, nogrieza viņiem ceļu, gandrīz izraisot avāriju. Vīrietis sāka signalizēt ar skaņas signālu un lukturiem. Viņi apstājās /notikuma vieta/. /pers. B/ piegāja pie vīrieša un jautāja, kas notika, sākās mutisks konflikts, asu vārdu pārmaiņa, kad /pers. E/ pēkšņi ieraudzīja, ka minētais vīrietis iepūta viņa tēvam sējā asaru gāzi. /pers. E/ pēc kāda laiciņa piegāja pie sava tēva un jautāja, kas noticis. Tad, vīrietis izkāpa no automašīnas un mēģināja /pers. E/ iepūst sejā asaru gāzi. /pers. E/ trāpīja no aizmugures uz cepures. Tad, /pers. E/ ātri skrēja atpakaļ savā automašīnā un nobloķēja durvis. Vīrietis mēģināja atvērt durvis, taču tas bija ciet. Tēvs aizstāvēja /pers. E/, viņš iesita ar dūri pa seju vīrietim, nogāza uz zemes un turēja aiz padusēm.

Minētais vīrietis teica, lai viņu laiž vaļā, ka viņš esot nomierinājies. /pers. B/ palūdza, lai /pers. D/ izsauc policiju.

[5.7] Lietas materiālos atrodas /pers. D/ paskaidrojums, kurā norāda, ka 2019.gada 11.oktobrī viņa kopā ar savu civilvīru /pers. B/ un dēlu /pers. E/ brauca ar automašīnu no Rīgas centra puses uz Jaunciemu. Viadukta aplī kāda automašīna nogrieza viņiem ceļu. Tās automašīnas vadītājs sāka signalizēt ar skaņas signālu un lukturiem. Viņi apstājās /notikuma vieta/. /pers. B/ piegāja pie tās automašīnas vadītāja un jautāja, kas notika, kāpēc viņš tā uzvedās uz ceļa. Sākās mutisks konflikts, lamu vārdi. Minētais autovadītājs sarunas laikā atradās automašīnā. Tad, vienā brīdī, /pers. D/ pamanīja, ka tas autovadītājs pūš kaut ko virsū sejā /pers. B/. /pers. D/ redzēja dūmu mākoni, pēc ka viņa saprata, kas tas ir gāzes baloniņš. Pēc kā, /pers. E/ arī izkāpa no automašīnas un jautāja, kas notiek. Tad, autovadītājs sāka skriet virsū /pers. E/ un mēģināja arī iepūst gāzes baloniņu. /pers. E/ ātri ieskrēja automašīnā un aizvēra durvis. Pēc kā, /pers. D/ redzēja, ka /pers. B/ ir satraucies par dēla /pers. E/ un iesita ar dūri vīrietim par seju, tad nogāza viņu uz zemes un teica vīrietim, lai viņš nomierinās. Pēc kā, /pers. D/ redzēja, ka vīrietis atkal spēcīgi iepūta gāzi acīs. Tad, /pers. D/ izsauca policiju.

Izvērtējot lietas materiālus pēc /pers. A/ sūdzības saņemšanas, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde secina, ka /pers. A/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem, līdz ar to, /pers. A/ sūdzība ir noraidāma, bet Lēmums atstājams negrozīts.

[5.8] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumā norādīts, ka administratīvo pārkāpumu lietās būtiskākais ir konstatēt, vai ir pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, vai persona ir vainojama administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.[2]panta pirmās daļas dispozīcija paredz atbildību par maznozīmīga miesas bojājuma tīši nodarīšanu. Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības par šajā normā paredzēto pārkāpumu: 1) ir jābūt nodarītiem maznozīmīgiem miesas bojājumiem; 2) tiem jābūt tīšiem, t.i., ar nodomu.

Pārbaudot administratīvās lietas materiālus Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde secina, ka lietā nepastāv strīds par to, ka 2019.gada 11.oktobrī ap plkst. 17.00, /notikuma vieta/starp /pers. A/ un /pers. B/ notika konflikts, kura laikā /pers. A/ ir nodarījis /pers. B/ miesas bojājumus, ko nenoliedz neviena no iesaistītām pusēm, un ar lietā esošiem materiāliem ir pierādīts, ka /pers. B/ ir konstatēti maznozīmīgie miesas bojājumi (Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra Eksperta atzinuma Nr.28-2742).

Ņemot vērā, ka /pers. A/ savā sūdzībā norāda, ka viņš esot rīkojies nepieciešamās aizstāvēšanas robežās, lai apturētu sitienus ar dūri no konflikta izraisītāja puses, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldei jāizvērtē vai 2019.gada 11.oktobrī /pers. A/ darbības konflikta laikā bija atbilstošas nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklim.

[5.9] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 18.pants „Nepieciešamā aizstāvēšanās" nosaka, ka pie administratīvās atbildības nav saucama persona, kaut arī tā izdarījusi šajā kodeksā vai citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, paredzētu darbību, ja tā rīkojusies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, tas ir, aizsargājot no prettiesiska apdraudējuma valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības, noteikto pārvaldes kārtību, tādējādi nodarīdama apdraudētajam kaitējumu, bet nepārkāpdama nepieciešamās aizstāvēšanās robežas.

Tātad minētajā tiesību normā ir paredzēts apstāklis, kas izslēdz administratīvo atbildību, ja persona aizstāvējusi sevi vai citas personas no prettiesiska apdraudējuma, nepārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās robežas. Šī stāvokļa raksturojošā pazīme ir briesmas, kas apdraud kādas svarīgas aizsargājamas intereses (sabiedrisko kārtību, pilsoņu tiesības utt.) un kaitējums šādā situācijā tiek nodarīts apdraudētajam. Jāpastāv reāliem uzbrukuma draudiem, lai personai būtu nepieciešamība no kaut kā aizstāvēties un, tikai piepildoties visiem iepriekš minētajiem apstākļiem, var uzskatīt, ka personas darbības ir uzskatāmas par nepieciešamo aizstāvēšanos.

Konkrētajā gadījumā, lai atzītu /pers. A/ rīcību nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklim, jākonstatē, ka nebija iespējams izvēlēties citu rīcības variantu, jo pastāvēja reāls apdraudējums, pilsoņu tiesībām, kas sevī ietver arī personas tiesības uz īpašumu un veselības aizsardzību.

Izvērtējot /pers. A/ rīcību, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde secina, ka iepūšot /pers. B/ acīs asaru gāzi, /pers. A/ rīkojās tīši un apzināti un šādu viņa rīcību nevar atzīt par tādu, kura ir veikta nepieciešamās aizstāvēšanas nolūkā vai netīši veikta kustība.

[5.10] No lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ nevis atvairījis pret viņu veiktos sitienus, bet apzināti iepūta /pers. B/ acīs ar gāzes baloniņu, līdz ar ko Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde pieļauj, ka saruna starp /pers. A/ un /pers. B/ norisinājās ar lamu vārdu apmaiņu, taču tas nedod /pers. A/ tiesības:

1) uzreiz pūst gāzes baloniņu sejā, jo no lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ pirmo reizi iepūta /pers. B/ ar gāzes baloniņu atrodoties savā automašīnā, kad starp abiem norisinājās saruna, līdz ar to, tajā momentā Iesniedzēja veselība vai dzīvība nebija apdraudēta, kā arī Iesniedzējam bija iespēja aiztaisīt automašīnas logus un durvis un izsaukt policiju;

2) kā arī skriet pakaļ nepilngadīgajam /pers. E/ (kurš nekādā veidā nav apdraudējis Iesniedzēja veselību vai dzīvību) un mēģināt iepūst arī viņam ar gāzes baloniņu, kas /pers. B/ kā tēvam nostrādāja, kā sava nepilngadīgā dēla aizstāvēšanas nepieciešamība.

Līdz ar ko Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes ieskatā, ņemot vērā /pers. A/ vecumu un dzīves gaitā gūto pieredzi, viņam bija jāapzinās, ka iepriekš minētā viņa rīcība, pielietojot gāzes baloniņu, var novest pie miesas bojājumu nodarīšanas fakta.

[5.11] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumā norādīts, ka izskatot /pers. A/ sūdzību, nekonstatē citus vai jaunus argumentus, vai apstākļus, kas izslēgtu atbildību vai atbrīvotu no tas par administratīvo pārkāpumu, ko paredz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā.

Rezumējot visu iepriekš minēto, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde secina, ka /pers. A/ darbībā konstatējams Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā esošais pārkāpuma sastāvs un viņš ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības.

[5.12] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmās daļas sankcijā tiek paredzēts naudas sods no 210 EUR līdz 430 EUR.

Ar Lēmumu /pers. A/ piemērots naudas sods 210 EUR, kas ir minimālais sods paredzētās sankcijas robežās, no kā secināms, ka, pieņemot Lēmumu, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirkņa Vecmīlgrāvja nodaļas Kārtības policijas grupas /amats/ /pers. F/2020.gada 9.jūlijā ir izvērtējusi tā pamatotību un izdarījusi lietderības apsvērumu. Līdz ar ko, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde secina, ka piemērotais sods ir tiesisks un atbilstošs izdarītājam pārkāpumam.

[5.13] Ņemot vērā iepriekš minēto, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde secina, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirkņa Vecmīlgrāvja nodaļas Kārtības policijas grupas inspektores 2020.gada 9.jūlija lēmums par /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, ar kuru /pers. A/ ir piemērots naudas sods 210 EUR, atbilst tiesību normām un nav konstatēts neviens tiesiskais pamats, lai to atceltu, un līdz ar to, /pers. A/ sūdzība ir noraidāma.

[6] Par Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumā Nr.1195, /pers. A/ iesniedza sūdzību, norādot, ka to pārsūdz pilnā apmērā turpmāk izklāstīto motīvu dēļ.

[6.1] /pers. A/ sūdzībā norādīts, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirkņa Vecmīlgrāvja nodaļas Kārtības policijas grupas inspektores 2020.gada 9.jūlija lēmums tiek pārsūdzēts, jo uzskata, ka ir rīkojies nepieciešamās aizstāvēšanās robežās, lai apturētu sitienus ar dūri no konflikta izraisītāja puses un viņam nebija citas iespējas apturēt nepazīstama vīrieša sitienus kā vien nodarot viņam maznozīmīgus bojājumus, izmantojot asaru gāzes baloniņu.

Turklāt norāda, ka /pers. E/ un /pers. D/ liecības vērtējami kritiski, jo abas personas ir /pers. B/ ģimenes locekļi un atrodas tiešā atkarībā no viņa. Netika veikta ekspertīze /pers. E/ drēbēm, lai atrastu asaru gāzes pēdas.

[6.2] /pers. A/ vērš tiesas uzmanību, ka 2019.gada 11..oktobrī /notikuma vieta/, konflikta rezultātā, /pers. B/ viņam iesita vairāk reizes ar dūri, nodarot viņam miesas bojājumus, kas ar eksperta slēdzienu pieskaitāmi pie viegliem miesas bojājumiem. Šobrīd pret minētā vīrieša ir ierosināta krimināllieta Nr.11092058220, kurā ir atzīts par cietušo.

Līdz ar ko, lūdz tiesu atzīt to, ka viņš esot rīkojies saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 18.panta nosacījumiem - nepieciešamās aizstāvēšanas robežās un lūdz atcelt Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2020.gada 9.jūlija lēmumu un izbeigt lietvedību saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 4.punkta nosacījumiem.

[7] Administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki līdz 2021.gada 2.februārim, kā norādīts Lēmumā par tiesvedības ierosināšanu, tiesā nav iesnieguši paskaidrojumus, pieteikuši noraidījumu, lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī nav iesnieguši citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus.

Motīvu daļa

[8] Vispusīgi un objektīvi izvērtējusi lietas materiālus, pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmums Nr.1195 ir atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

[9] Tiesa, pārbaudījusi Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmuma Nr.1195 motivāciju, atzīst, ka tā ir pareiza un pilnībā pietiekama.

Proti, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvalde, izvērtējot konkrētās lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, pamatoti atzina, ka /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā izdarīto pārkāpumu t.i., par maznozīmīga miesas bojājuma tīša nodarīšanu.

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Ziemeļu iecirkņa Vecmīlgrāvja nodaļas Kārtības policijas grupas inspektores 2020.gada 9.jūlija administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC479229, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2020.gada 9.jūlija lēmums Nr.092/26/PC479229 un Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmums Nr.1195 pieņemts likumīgi un pamatoti. Lēmums atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteikumiem, izdots ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tādēļ tiesai nav pamata to atcelt.

[10] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma (stājās spēkā 2020.gada 1.jūlijā) Pārejas noteikumu 2.punktam, procesuālās darbības, kas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai uzsāktas saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksu, tiek arī pabeigtas kodeksā noteiktajā kārtībā.

Konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā tiesvedība ierosināta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa regulējumu, līdz ar to tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, piemēro šī kodeksa normas.

[11] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ka gadījumā, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas Iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams. Tiesa pievienojas iestādes motivācijai un līdz ar to izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

[12] Par /pers. A/ norādītajiem argumentiem tiesa papildus norāda sekojošo.

[13] Lietā nav strīda par to, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā t.i., /notikuma vieta/ /pers. A/ nodarīja tīšus maznozīmīgus miesas bojājumus /pers. B/, iepūšot viņam acīs asaru gāzi. Šāds fakts pierādīts ar eksperta atzinumu Nr.28-2742, ar kuru /pers. B/ konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi – abu acu ķīmisks kairinājums, kas varēja rasties 2019.gada 11.oktobrī asas, kairinošas vielas iedarbībā, lēmumā norādītajos apstākļos.

Kā arī lietā nav strīda par to, ka 2019.gada 11.oktobrī plkst.17.00, /notikuma vieta/, starp /pers. A/ un /pers. B/ izcēlies konflikts. Minēto faktu sūdzībā nenoliedz arī pats /pers. A/

[14] Pārbaudījusi lietas materiāliem pievienoto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC479229, Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde 2020.gada 9.jūlija lēmumu Nr.092/26/PC479229, sastādīto ziņojumu, eksperta atzinumu Nr.28-2742, lietā esošos rakstveida pierādījumus, un izvērtējot nopratināto liecinieku liecības kopsakarā ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumā Nr.1195 norādīto, tiesa konstatē, ka konflikta laikā /pers. A/ apzināti pielietoja gāzes baloniņu nodarot /pers. B/ maznozīmīgus miesas bojājumus, tādējādi /pers. A/ pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā noteikto, par maznozīmīga miesas bojājuma, tas ir, miesas bojājuma, kas izraisījis īslaicīgas, maznozīmīgas sekas, bet nav izraisījis veselības traucējumu vai vispārējo darbspēju zaudējumu, tīšu nodarīšanu uzliek naudas sodu no 210 EUR līdz 430 EUR.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmās daļas regulējumam administratīvā atbildība iestājās par tīšu (ar nodomu) nodarītu maznozīmīgu miesas bojājumu.

[15] Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 10.pantā noteikts, ka pārkāpums atzīstams par izdarītu ar nodomu, ja persona, kas to izdarījusi, ir apzinājusies savas darbības vai bezdarbības prettiesisko raksturu, paredzējusi tās kaitīgās sekas un vēlējusies vai apzināti pieļāvusi šo seku iestāšanos.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesai nav šaubu, ka maznozīmīga miesas bojājuma tīšas nodarīšanas, kā administratīvā pārkāpuma sastāva objekts ir cietušās personas tiesiski aizsargāto interešu aizskārums jeb miesas bojājumu nodarīšanas fakts. Kā izriet no eksperta atzinuma Nr.28-2742, tad /pers. B/ konstatētie miesas bojājumi – abu acu ķīmisks kairinājums varēja rasties 2019.gadā 11.oktobrī asas, kairinošas vielas iedarbībā, pie lēmumā uzrādītajiem apstākļiem.

Tiesa atzīst, ka lietā ir pierādīts un nav pamata apšaubīt /pers. B/ paskaidrojumus par miesas bojājumu rašanās apstākļiem. /pers. B/ sniegtie paskaidrojumi ir vērtējami kā ticami, jo tie nav pretrunā ar citiem lietā gūtajiem pierādījumiem, tostarp eksperta atzinumā /pers. B/ konstatēto miesas bojājumu raksturu un lokalizāciju.

Turklāt arī pats /pers. A/ neapstrīd, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā laikā un vietā pielietoja speciālo līdzekli – gāzes baloniņu, izsmidzinot gāzi /pers. B/ acīs, līdz ar ko tiesa secina, ka /pers. A/ nodarot /pers. B/ maznozīmīgus miesas bojājumus, ir paredzējis savas darbības kaitīgās sekas un apzināti pieļāvis šo seku iestāšanos.

[16] Attiecībā par /pers. A/ sūdzībā norādīto, ka /pers. B/ nodarīti maznozīmīgi miesas bojājumi nepieciešamās aizstāvēšanas robežās, tādējādi uzskata, ka lieta ir izbeidzama, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 18.pantu un 239.panta 4.punktu, jo viņš rīkojies nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī, tiesa izvērtējot norādītos apstākļus,

atzīst, ka nav nekāda pamata piemērot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 18.panta nosacījumus, jo pārkāpuma izdarīšanas laikā nav konstatējami nekādi apstākļi, kas dotu iespēju pieļaut, ka /pers. A/ ir bijis pamats uzskatīt, ka viņam draud jebkādas briesmas.

No lietas materiāliem izriet, ka konflikta laikā /pers. A/ apzināti izsmidzināja /pers. B/ acīs gāzi, lai arī viņa dzīvība un veselība nebija apdraudēta, līdz ar ko tiesa uzskata, ka /pers. A/ nav pareizi novērtējis faktiskos apstākļus un ir nepamatoti pielietojis speciālo līdzekli pret /pers. B/, jo jāpastāv reāliem uzbrukuma draudiem, lai personai būtu nepieciešamība no kaut kā aizstāvēties. Tādejādi, konkrētajā gadījumā secināms, ka tīši izsmidzinot /pers. B/ acīs gāzi, /pers. A/ bija jāapzinās, ka pielietojot gāzes baloniņu, /pers. B/ tiks nodarīti miesas bojājumi.

Tiesu praksē ir paustas atziņas, ka aizsardzībai jābūt samērīgai ar apdraudējuma raksturu un bīstamību. Samērību nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī nosaka, salīdzinot aizsargātās intereses ar vērtībām, kam tiek nodarīts kaitējums aizstāvēšanās laikā. Līdz ar ko, tiesa norāda, ka jebkurai personai noteiktās situācijās, tostarp konfliktsituācijās ir jāsaglabā savaldība, un konfliktējoši (atšķirīgu viedokļu) jautājumi ir jārisina, ievērojot tiesisku regulējumu un saglabājot toleranci.

[17] Par nepamatotu tiesa atzīst /pers. A/ sūdzībā norādīto argumentu, ka liecinieku /pers. E/ un /pers. D/ liecības ir vērtējami kritiski, jo abas personas ir /pers. B/ ģimenes locekļi un atrodas tiešā atkarībā no viņa, tiesa atzīst, ka nav nekāda pamata apšaubīt liecinieku paskaidrojumos fiksēto ziņu patiesumu un atbilstību faktiskajiem apstākļiem. Tiesai nav pamata neticēt viņu sniegtajām liecībām, liecinieku sniegtie paskaidrojumi notikuma vietā nav pretrunīgi, tie ir konsekventi un, tiesas ieskatā, atbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem.

Tiesa nekonstatē liecinieku ieinteresētību sniegt nepatiesas ziņas par administratīvā pārkāpuma apstākļiem vai aprunāt /pers. A/. Lai konstatētu, ka liecinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi. Tiesa šādus pierādījumus nekonstatē. Tiesa secina, ka /pers. A/ nevienu pierādījumu, kas apšaubītu liecinieku sniegto liecību patiesumu, nav iesniedzis.

Tāpat administratīvā pārkāpuma lietas iztiesāšanas laikā nav konstatēti fakti, kas norādītu uz to, ka liecinieki tieši vai netieši, kaut kādu personīgu motīvu vadīti, būtu ieinteresēti /pers. A/ administratīvi sodīt.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus vērtē kā pretrunīgus un neatbilstošus lietā konstatētajiem faktiem, sniegtus nolūkā maldināt tiesu, tie ir vērtējami kritiski un viņa izvirzītā versija par notikušā apstākļiem acīmredzami norāda uz centieniem izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[18] Izvērtējot lietā gūtos pierādījumus kopumā, secināms, ka nav konstatējams, ka /pers. A/ būtu rīkojies galējās nepieciešamības vai nepieciešamās aizstāvēšanas robežās, jo konfliktsituācija bija saistīta ar tajā iesaistīto personu abpusējām nesaskaņām, un šīs situācijas apstākļi nebija tādi, kas varētu radīt vai radīja būtisku apdraudējumu īpašumam,
veselībai vai dzīvībai, kā arī /pers. B/ rīcība nebija vērsta uz šādu apdraudējumu, tādējādi nepastāvēja tūlītēja uzbrukuma draudi, ko personai vajadzētu atvairīt vai aizstāvēt savas intereses. Konkrētajā situācijā konflikts ar sekojošu fizisku saskari varēja nerasties un /pers. A/ varēja no tā izvairīties citādā veidā, līdz ar ko tiesa secina, ka lietā konstatētā notikuma apstākļos /pers. A/ rīcība uzskatāma par nesamērīgu, vērtējot to kontekstā ar notikuma raksturu.

Ņemot vērā minētos apstākļus un izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus kopumā, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 167.^{2}panta pirmajā daļā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu.

Fakts, ka persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar kalpot par pamatu, lai atceltu iestādes lēmumu, savukārt /pers. A/ nepiekrišana iestādes pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu lēmuma atcelšanai.

[19] Tiesa atzīst, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde lēmumā ir atsaukusies un izvērtējusi visus lietā iegūtos pierādījumus un pamatoti konstatējusi, ka ir objektīvi apstiprināts administratīvā pārkāpuma izdarīšanas fakts un tā izdarīšanas apstākļi, kā arī ir pilnībā pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[20] Ņemot vērā visus iepriekš norādītos apstākļus un administratīvā soda preventīvo raksturu, tiesa atzīst, ka /pers. A/ administratīvais sods ir piemērots pamatoti un tiesiski, noteiktais naudas sods un tā apmērs ir atbilstošs pārkāpuma raksturam un adekvāts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā noteiktajam soda mērķim.

Ievērojot to, ka sods noteikts normas sankcijā paredzētā naudas soda minimālajā apmērā, tiesai nav tiesiska pamata noteiktā soda pārskatīšanai, jo iestādes lēmumā noteiktais soda mērs ir /pers. A/ labvēlīgākais iespējamais lēmums.

[21] Ņemot vērā augstākminēto, tiesa uzskata, ka Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmums Nr.1195 atbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa noteikumiem un tiesai nav pamata to atcelt, sods par pārkāpumu ir noteikts atbilstoši sankcijai, ir pamatots un atstājams negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma Pārejas noteikumu 2.punktu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}., 289.^{13}., 289.^{17}.pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2020.gada 26.augusta lēmumu Nr.1195.

Noraidīt /pers. A/ sūdzību.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots un pieejams tiesas kancelejā 2021.gada 8.martā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Ādamsone-Struža